

Naumiene & dimoviene

Ruxandra Cesereanu

*
Urmează acum doi autori care nu sunt neapărat naumiene sau dimoviene, dar care i-ar fi pus pe gânduri pe cei doi celebri poeți. Grigore Șoitu, propune un volum experimentalist și ironic, care are insurgența avangardistă, fiind conceput ca o *Addenda* (Editura Dacia, 2002). Autorul își respectă titlul, întrucât nu este vorba despre un corpus de texte integrale, ci despre explicații, adăugiri, comentarii, corect sintetizate, de altfel, în primele cuvinte care deschid opusculul:

“această carte este o aberație”. Între muzele și extravaganții care l-au stimulat și stârnit pe autor sunt înșirați: baudrillard, beria, despois jela, eco, gombrowicz, labiș, mincu, petreu, verne și mulți alții, scriși cu literă mică, pentru că sunt și personaje ale *Addendei*. Provocarea acestei cărți vine de la structura sa hibridă de palimpsest în care proza, teatrul, poemele, fotografiile alcătuiesc o țesătură din fibre diferite. Este vorba, în același timp, și despre ispita unei cărți a cărților, cu autori și texte inventate sau cu autori reali și textele lor inventat-comentate. Firește, apoi, că însuși narcisiacul Grigore Șoitu devine personaj al propriei cărți. *Addenda* cuprinde, de fapt, un amplu dicționar de termeni suciți, explicați și mai sucit de autor; o parte din acești termeni au farmec, de pildă: *mafiordă* = noua ordine mafiote, *nurinia* = țară plină de nuri, *scripezanți* = căutători de cuvinte, *sexofoneur* = (sexofonist) care-și coagulează cu măiestrie sexul. *Addenda* este o carte insolită, conținând multă intertextualitate parodiată; fade sunt, însă, poemele de la sfârșitul volumului (precum și o parte din scriitura propriu-zisă): de aceea este inexplicabilă publicarea acestei cărți în colecția Poetii Constanței (din supracolecția Poetii urbei a Editurii Dacia) – să fie vorba despre un artificiu provocator și de o ispitire a cititorului?